

at dersom man beholder Lovudkastets § 5, er det deraf tydeligt, at Regjeringen har Bemyndigelse til, om den endelig vil sælge til Kommunen, da at gjøre det. Der staaer jo i § 5, at Regjeringen bemyndiges til at sælge det hele Terrain enten i enkelte Dele eller under Et; der staaer ikke til hvem, altsaa er der Intet i Veien for at sælge til Kommunen, dersom den vil gaae ind paa at kjøbe disse Grunde; men, dersom den ikke vil indlade sig derpaa, saa kan Regjeringen, naar den ikke er bunden netop til denne Kjøber, strax paabegynde de Foranstaltninger i saa Henseende, som den anseer for ønskelige.

Kjøbstad: Da jeg hørte det Foredrag, som blev holdt af det ærede Medlem for Kjøbenhavn's 7de Valgkreds (Casse), troede jeg, det kunde være mig muligt at frasælde Ordet; men da det ærede Medlem, saameget jeg end maatte sympathisere med de Præmisses, som han gav, dog kom til en Conclusion, som jeg ikke ganske kan slutte mig til, saa finder jeg det rigtigt fra mit Standpunkt at tage Ordet. Det ærede Medlem meente nemlig at burde stemme for Fleertallets Endringsforslag med det af den ærede Ordsfører stillede Underendringsforslag. Det vil jeg ogsaa gjøre; men kun subsidiært, hvorimod jeg principaliter maa tilraade at stemme for det af Mindretallet stillede Endringsforslag under Nr. 13. Der er allerede af det ærede Medlem for Sorø Amts 2den Valgkreds (Alberti) blevet antydet, hvad jeg skal tillade mig lidt stærkere at pointere, den mærkværdig forandrede Stilling, hvori Lovudkastets Forsvarere staae ved denne Behandling, fremsfor ved den foregaaende Behandling. Ved den forrige Behandling var det Noget, som var indbrømt fra alle Sider, navnlig ogsaa fra den høitagtede Krigsministers Side, at forsaavidt de Indskrænkninger i Bygningsfriheden, som der her er Tale om, blot havde deres Grundlag i den almindelige Lovgivnings Bestemmelser, saa maatte de bortfalde med Fæstningen; men det, som var Pointet, og som gjorde, at man kunde fordrø en Erstatning, var, at der i sin Tid var givet et Vederlag, var givet en Erstatning. Man fortalte dengang fra flere Sider, at der var givet en Er-

statning, man fortalte, at Staten havde erhvervet disse Grunde derovre indenfor Demarcationslinien, havde derpaa solgt dem til Private med visse private Indskrænkninger, og at det derfor var en Sag, der ganske fulgte af sig selv, at Staten maatte kunne fordrø Betaling, naar den opgiver den private Ret, som den saaledes har erhvervet sig ved Salget. Nu er Standpunktet ganske forandret, man har nu faaet fat paa vedkommende Documenter, og man er kommen til det Resultat, at hvad Erstatningen angaaer, saa hviler den — som det hedder — paa en vilkaarlig Slutning af høist usikre og uklare Data, og Paastanden lader sig ikke bevise. Det er vel kun Mindretallet, der siger det, men det er sagt af den ærede Ordsfører og ikke modtaget af de andre Medlemmer af Udvalget, og hvad angaaer den Fremstilling, at Staten skulde have solgt Grunde til Private og ved dette Salg betinget sig en vis Indskrænkning, saa har denne Paastand jo ogsaa maattet aldeles bortfalde efter de Oplysninger, der foreligger her. Deraf fremgaaer det saa klart som Noget, at det i mangfoldige Tilfælde slet ikke er fra Staten, men fra Kommunen, at disse Grunde ere gaaede over til Private. Det fremgaaer endvidere deraf, at hvor Staten har solgt, der har det i flere Tilfælde stillet sig saaledes, at Staten har solgt aldeles qvit og frit uden nogensomhelst Indskrænkning, uden nogen Antydning af Indskrænkning. Det fremgaaer endvidere, at for 11 Grundeieres Vedkommende paa Vesterbro, de 11 Personer, som have indgivet særskilt Andragende her til Thinget, foreligger det saaledes, at Staten endog har opmuntret dem til at bygge paa deres Grunde, at den — i 1757 troer jeg — ligefrem har opfordret dem til at bygge, saa at altsaa, selv om disse Grunde oprindeligt skulde være solgte af Staten med Indskrænkning, saa har Staten i alt Fald senere givet den fra sig; og om det end for visse Enkeltes Vedkommende foreligger, at der i deres Skjøder er taget Forbehold om, at de ikke maae bygge uden Demoleringscommissionsens Samtykke o. s. v., saa er dette aabenbart steet paa en saadan Maade, at det kun er en Henviisning til den almindelige Lovgivning. Man har nu ganske maattet opgibe